

Bursa Tıp Fakültesi'nden Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne: Kuruluş Öyküsü*

Teoman ATICI^{1,2}, Elif ATICI³

¹ Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı, Bursa.

² Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Bursa.

³ Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı, Bursa.

ÖZET

Tıp fakülteleri, sağlık hizmetlerinin yapılandırılması ve uygulanmasında, toplumun sağlık ihtiyaçlarına uygun nitelik ve nicelikte hekim yetiştirilmesinde rol alan bilimsel kurumlardır. Ülkemizde tıp fakültesi sayısı 1945 yılına kadar 1 iken günümüzde 74'e ulaşmıştır. Bugün ülkemizin önde gelen tıp fakülteleri arasında yer alan ve Güney Marmara Bölgesi'nin sağlık alanında referans noktası olan Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, 1970 yılında kurulmuş olup Uludağ Üniversitesinin çekirdeğini oluşturmaktadır. Makalede, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kuruluşunu hazırlayan etkenler dönemin sağlık politikası ve sağlık hizmeti gereksinimleri doğrultusunda değerlendirilmekte ve kuruluş süreci kronolojik olarak ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim. Tıp fakültesi. Sağlık politikası. Türk tıp tarihi. Bursa.

From Bursa Faculty of Medicine to the Uludag University Faculty of Medicine: History of establishment

ABSTRACT

Medical faculties are scientific institutions that take part in structuring and implementation of health care services and the training of the physicians accordance with the health needs of the community. Number of medical schools in our country was only 1 up to 1945, it has reached 74 today. Uludag University Faculty of Medicine, which is one of the leading medical schools in our country today and is a reference point in the field of health care in South Marmara Region, was established in 1970. It constitutes the core of the Uludag University. In this article, factors that prepared the establishment of Uludag University Faculty of Medicine are evaluated according to the health policy and health care needs of that period and the establishment process is considered in chronological order.

Key Words: Education. Medical faculty. Health policy. Turkish history of medicine. Bursa.

Sağlıkta kalite ve sorumluluğun sağlanmasında bilimsel bir kurum olan tıp fakültesi¹ eğitim-öğretim, bilimsel araştırma ve topluma hizmet temel görevlerini yürütürken sosyal sorumluluğunun gereği olarak sağlık hizmetlerinin yapılandırılması ve uygulanmasında, toplumun sağlık ihtiyaçlarına uygun nitelik ve nicelikte hekim yetiştirilmesinde rol alır. Genel olarak tıp fakültesi, toplumun sağlık sorunlarına yönelik araştırma yapma; toplumun sağlığını korumak, sürdürmek

ve geliştirmek için gerekli olan bilgiye ulaşma ve üretme, sahip olunan bilgileri etkin bir biçimde kullanma ve yayma; topluma sağlık hizmeti sunma görevlerini yerine getirmekle yükümlüdür. Bugün ülkemizin önde gelen tıp fakülteleri arasında yer alan ve Güney Marmara Bölgesi'nin sağlık alanında referans noktası olan Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi bu yükümlülüklerin bir gereği olarak 1970 yılında kurulmuştur. Fakültenin kuruluşu, kökleşmiş üniversitelerin yeni üniversitelerin kuruluşunda görev alması geleneğine ve üniversitelerin topluma hizmet etme görevi doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Yeni fakültenin yeri konusunda, Güney Marmara'nın merkezinde yer alan, hızlı bir gelişme gösteren, aynı zamanda tarihsel bir öneme sahip olan Bursa'nın seçimi ve üniversitenin temelini oluşturacak olan fakültenin bir tıp fakültesi olması ülke nüfusunun yoğun olduğu Marmara Bölgesi'nin sağlık hizmetlerine de önemli bir katkı sağlamıştır.

* 2010 yılında Geçmişten Günümüze İstanbul'da Sağlık Kongresi'nde sözlü olarak sunulan bildirinin geliştirilmiş halidir.

Geliş Tarihi: 25 02 2013
Kabul Tarihi: 26 03 2013

Dr. Elif ATICI
Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı, Bursa.
Tel: 0 224 295 39 61
e-posta: elifatici@uludag.edu.tr

Türkiye’de üniversitelerin ve buna bağlı olarak tıp fakültelerinin kurulması süreci değerlendirildiğinde gelişimin üç farklı şekilde olduğu söylenebilir. Öncelikle üniversitelerin kurulup sonra tıp fakültelerinin yapılandırıldığı kurumlar ilk grubu, önce tıp fakültesi-nin kurulup daha sonra üniversitenin kurumsallaştığı yapılanma ikinci grubu, üniversite ve tıp fakültesinin aynı zamanda kurulduğu şekil ise üçüncü grubu oluşturmaktadır.

Geniş kapsamlı eğitim hamlesinin yapıldığı 1955 yılına kadar ülkemizde sadece İstanbul’da *İstanbul Üniversitesi* ve *İstanbul Teknik Üniversitesi*, Ankara’da ise *Ankara Üniversitesi* var olup bunlara bağlı iki tıp fakültesi (*İstanbul Tıp ve Ankara Tıp*) mevcut iken o tarihten sonra Ege Bölgesi’nde *Ege Üniversitesi* (İzmir 1955), Karadeniz Bölgesi’nde *Karadeniz Teknik Üniversitesi* (Trabzon 1955), Doğu Anadolu Bölgesi’nde de *Atatürk Üniversitesi* (Erzurum 1957) kurulmuştur. Çalışmamızın konusu olan Bursa Tıp Fakültesi (1970) ve bağlı olduğu Uludağ Üniversitesi’nin kuruluş yılına (1975) kadarki dönem değerlendirildiğinde ise ülke genelinde toplam 18 üniversite ve 15 tıp fakültesi mevcuttur. Bu kurumlara bağlı tıp fakültelerin kurulması ve öğrenci alım süreci incelendiğinde Bursa Tıp Fakültesi gibi ikinci grupta yer alan fakülte ve üniversite yapılanmasının çoğunlukta olduğu görülmektedir.

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin kuruluşunu hazırlayan etkenler ve kuruluş aşamaları ana başlıklarının yer aldığı makalede Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin kuruluş süreci kronolojik olarak ele alınırken dönemin sağlık politikası ve sağlık hizmeti gereksinimleri de bu süreç içerisinde değerlendirilmektedir.

Bursa Tıp Fakültesi’nin Kuruluşunu Hazırlayan Etkenler

Yirminci yüzyılın ikinci yarısı ile birlikte hastalık merkezli bir tıp eğitimi ve sağlık hizmeti anlayışı yerini toplumun sağlık önceliklerinin göz önüne alındığı, toplumun sağlık gereksinimini karşılamaya yönelik olan toplum merkezli bir anlayışa bırakmıştır¹. Bunun sonucu olarak ülkenin gereksinimleri doğrultusunda toplumun beklentilerine yanıt verebilecek bir sağlık hizmeti politikası oluşturulmuştur. Öncelikle toplumun sağlık seviyesinin yükseltilmesi hedeflenmiştir.

Planlı yönetim anlayışının hedeflendiği 1960’lı yıllarda ülkemizin sorunlarını belirleme ve uygun çözüm önerileri geliştirmede yapılan kalkınma planları yol gösterici olmuştur. Toplumun bir sistem bütünlüğü içinde, bilimsel verilere dayalı olarak gelişmesi ve kalkınmasını, gerçekçi ve bilimsel yaklaşımlarla ele alıp gerçekleştirebilmek için hazırlanan bu planlarda ana unsurun her zaman nitelikli insan gücü olduğu

vurgulanmaktadır. Bunun kaynağının da eğitim, özellikle yükseköğretim olduğu olgusu Kalkınma Planlarının Türkiye’de yükseköğretime bakışın ve çizdiği yolun temel yansımalarından biri olarak değerlendirilmesini gerektirmektedir. Eğitim ve sağlığı da içeren farklı birçok başlık altında toplanan bu öngörü çalışmalarının ilki olan Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı’nda (1963-1967) sağlık personeli sayısının yetersizliğinin sağlık hedeflerine ulaşılmasını geciktirdiği, sağlık hizmetleri sunumunda bölgeler arası farkın büyük olduğu, hasta yatak sayısının yetersizliği ve yatakların iller arasındaki dağılımının dengeli olmadığı üzerinde durulmaktadır. Sağlık hedefleri arasında hekim sayısının, tedavi kurumlarının ve tıp fakültesi sayısının artırılması yer almakta kurumlar arası birliğinin verimliliği artıracağı öngörülmektedir². İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı’nda da (1968-1972) tedavi edici hizmetlere tıp fakültelerinin katkısı vurgulanmaktadır. Gereksinim duyulan hekim sayısını karşılanmasında belirlenen hedefler arasında büyük merkezlerdeki eğitim potansiyelinden yararlanılması yer almaktadır³. Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı’nda (1973-1977) ise hekimlerin gelişmiş illerde yoğunlaştığı, yeterli tedavi edici hizmeti bulamayan diğer illerdeki hastaların bu illere yöneldiği ve bu eğilime paralel olarak yataklı sağlık kurumlarına talebin arttığı belirtilmektedir⁴. Sözü geçen kalkınma planlarında sağlık hizmetlerinin verimli sunulmasında en büyük engelin sağlık personeli yetersizliği olduğu ve hedefin sağlık hizmetlerinin her kademesi için yeterli sayı ve nitelikte insan gücü yetiştirilmesi ve istihdam edilmesi olduğu vurgulanmaktadır. İkinci önemli nokta ise yeterli tedavi edici hizmeti bulamayan diğer illerdeki hastaların gelişmiş illere yönelmesinin yarattığı sıkıntıdır. Ayrıca sağlık hizmetindeki sıkıntıların çözümünde tıp fakültelerinin yapacağı katkı üzerinde durulmakta, yapılanma için büyük merkezlerdeki eğitim potansiyelinden yararlanılması öngörülmektedir. Bu hedefler doğrultusunda İstanbul Tıp Fakültesi’nin Bursa’da, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’nin Edirne’de birer tıp fakültesi kurulmasında görev almaları düşüncesi ortaya çıkmıştır⁵.

Kuruluş sürecini kapsayan ilk üç Kalkınma Planında vurgulanan bu çıkarımlar çerçevesinde Bursa Tıp Fakültesi’nin kuruluşunu hazırlayan etkenler iki ana başlık altında ele alınabilir: 1. Metropol bir kent olan İstanbul’daki nüfus artışı ve diğer illerdeki hastaların İstanbul’a yönelmesi; 2. Hekim sayısının artırılması için yapılan planlamada Bursa’nın yer alması ve İstanbul Tıp Fakültesi’nin üstlendiği görev.

1. İstanbul’daki nüfus artışı ve diğer illerdeki hastaların İstanbul’a yönelmesi:

Ülkemizde 1950’den itibaren artan oranda bir iç göç yaşanmaktadır. Bu göçün akışı daha çok kırsal alanlardan kente doğru olmuştur⁶. Türkiye’de 1960 yılında kent nüfusunun toplam nüfusa oranı %26,3 iken 1970

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Kuruluşu

yılında bu oran %35,9 çıkmıştır⁴. Özellikle en büyük metropol şehrimiz olan İstanbul'a yönelen ve aşırı ölçüde nüfus birikimine yol açan göç beraberinde işsizlik, yerleşim, konut, çevre, altyapı, ulaşım, eğitim ve asayiş sorunları ile birlikte önemli sağlık sorunlarını da getirmiştir⁶. Nüfus artışı kaçınılmaz olarak sağlık hizmeti sunumundaki sistemler üzerinde ilave bir yük yaratmaktadır. Bu yük temel sağlık hizmetlerinin karşılanmasında giderek artan bir talebin sonucudur.

Ele aldığımız dönem itibarıyla ülke düzeyinde köyden kente göçün 1960-1965 yılları arasında 880 bin kişi dolayında olduğu, 1965-1970 dönemindeki göçlerin ise 1 milyon 600 bini aştığı, 1970 yılında toplam ülke nüfusunun %8,5'inin İstanbul'da yaşadığı belirtilmektedir⁴. Nüfus artışına ek olarak diğer illerde yeterli tedavi edici hizmeti alamayan hastalar da İstanbul'a yönelmektedir. Bu yığılımın neden olduğu sağlık hizmeti talebinin karşılanmasında metropolde hastane sayısının artırılmasının ise bölgedeki var olan dengesiz dağılımın daha da artmasına neden olacağı vurgulanmıştır⁴. Türkiye İstatistik Kurumu'nun verilerine göre Türkiye genelinde 1970 yılında yataklı tedavi kurumu sayısı 746, yatak sayısı 72034 ve bir yatağa düşen nüfus 494 iken aynı dönemde İstanbul'da 84 yataklı tedavi kurumu ve 18687 hasta yatağı mevcuttur. Hasta yatağına düşen nüfus olarak bakıldığında ise İstanbul için rakam Türkiye geneline göre daha iyi gözükmeyle birlikte (bir yatağa düşen nüfus: 161 kişi) il dışı hasta sevkleri ve İstanbul'un sunduğu sağlık hizmetinden yararlanmak isteyen potansiyel nüfus göz önüne alındığında bu rakamın çok daha yüksek olduğu bilinmektedir. Yataklı tedavi kurumu yönüyle sonraki 5 yılda (1975 yılında) Türkiye genelindeki artışa göre (%6.9) İstanbul'da daha fazla yataklı tedavi kurumu açılmış olmasına karşın (artış oranı: %20) hasta yatağına düşen nüfus olarak incelendiğinde Türkiye genelinde oran değişmez iken İstanbul'da artmıştır (sırasıyla 493 ve 205). Bu da İstanbul'da yataklı tedavi kurumu ve hasta yatak sayısının artırılmasıyla karşılanamayacak ölçüde artan talep olduğunu gösteren parametrelerden biri olarak değerlendirilmelidir. Talebin artmasında diğer illerde yeterli tedavi edici hizmeti alamayan hastaların İstanbul'a sevk edilmesi de etkindir. Bununla birlikte o döneme ait hasta sevk bilgilerini içeren istatistik veriler kısıtlıdır. Sağlık tesislerine ek olarak başta hekim olmak üzere tüm sağlık personelinin de sayısal değerleri incelendiğinde benzer oranlar göze çarpmaktadır. Türkiye genelinde 1965 yılında toplam 10985 hekimin (uzman, pratisyen ve asistan olmak üzere) %41'i (4500) İstanbul'da görev yapmakta iken bu oran 1970'te %38'e, 1975'te ise %36'ya gerilemiştir. Hekim başına düşen nüfus değerlendirildiğinde de 1965-1975 yılları arasında Türkiye ortalamasında %35'lik azalma sağlanırken (1965'te 2836, 1975 yılında ise 1846 kişi) aynı dönemde İstanbul'da böyle bir azalma tespit edilmemiştir. Hızla artan nüfusla birlikte hasta yatağı başına düşen nüfusun her geçen gün çoğalması buna karşın hekim

oranının ise artmaması İstanbul'un sağlık hizmeti sunumundaki sorunların daha da derinleşmesine neden olmuştur.

Dünyanın en kalabalık şehirlerinden olan İstanbul, artan nüfusu karşısında kısıtlı sayıda yetişmiş sağlık elemanı, yetersiz kalan kapasite ve alt yapısı nedeniyle sağlık hizmetlerinin organizasyonunda sıkıntılar yaşarken diğer yandan ülkenin diğer şehirleri ile kıyaslandığında yetişmiş kalifiye elemanların toplandığı, sağlık kuruluşlarının düzeyinin yüksekliği nedeniyle referans hekimlerin ve hastanelerin yer aldığı bir şehir olarak görülmüştür. Bu nedenle İstanbul'daki sağlık kuruluşlarına ülkenin hemen hemen her bölgesinden hasta sevk edilmesi zaten kısıtlı imkânların daha da zorlanmasına yol açmıştır. Diğer illerde tedavi hizmeti alamayanların da artan nüfusa eklenmesiyle yataklı tedavi kurumlarında nüfus başına düşen yatak sayısının da fiili olarak azalması kaçınılmaz olmuştur. Toplumun gereksinimleri ve bu gereksinimlerin önceliği doğal olarak arz-talep sürecini başlatmaktadır. Sağlık hizmeti gereksinimlerine artan talebe karşı çözüm olarak hekim sayısının artırılması, diğer illerde tedavi kurumlarının yapılandırılması ve bölgeler arası denge gözetilerek talebi karşılayacak hekim istihdam edilmesi yanında koşullara uygun illerde tıp fakültelerinin açılması önerilmiştir. Yeni tıp fakültelerinin bölgeler arasındaki farkın azaltılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

2. Hekim sayısının artırılması için yapılan planlamada Bursa'nın yer alması ve İstanbul Tıp Fakültesi'nin üstlendiği görev:

Nüfus artışı ve hareketliliğinin yoğun olarak hissedildiği ve hastalığa odaklı dikey örgütlenmenin kurumsallaştığı 1950'li yıllarda sağlık hizmeti sunumunda yataklı tedavi kurumlarının önemi artmıştır. Bununla birlikte sağlık hizmetlerinin toplumsallaştırılması sürecinin yaşandığı 1960 sonrasında birinci basamak sağlık hizmeti olarak isimlendirilen hizmetlerin sunulduğu kuruluşların da sağlık sektörü yapılanmasında önemli görevler aldığı bilinmektedir. Bu yapılanmada temel unsur olan sağlık personelinin sayısal yetersizliği sistemin uygulanmasında önemli sorunlara neden olmuştur. Hekim ve yardımcı sağlık personeli sayısının artırılmasına yönelik çalışmaların yoğunlaştığı bu dönem aynı zamanda ülkemizde yüksek öğretim kurumlarının da çoğaldığı yıllardır. 1950'li yıllarda sadece İstanbul ve Ankara'da bulunan üniversite ve bu üniversitelere bağlı tıp fakültelerine sonraki yıllarda diğer yerleşim bölgelerinde de açılan üniversite ve fakülteler eklenmiştir. Açılan ve açılması düşünülen üniversiteler ve bölgelerin belirlenmesinde ise Kalkınma Planları ve Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) raporları yön gösterici olmuştur.

Beş yıllık kalkınma planları doğrultusunda Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığınca sağlık politikası özel ihtisas komisyonu kurularak tıp fakülte-

lerinin kuruluşlarının nerede ve hangi sayıda olması gerektiğini belirlemek amacıyla Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden Prof. Dr. Sabahattin Payzın çalışmaları yürütmek üzere 1965 yılında görevlendirilmiştir. Prof. Dr. Payzın, Bursa'da kurulacak olan bir tıp fakültesinin Güney Marmara Bölgesi'ne hizmet edeceği, öğretim üyesi ihtiyacının kolaylıkla karşılanabileceği, Bursa'nın gelişmiş bir endüstriye, kara ve deniz ulaşımına sahip olması, halkının bilinçli olması, çevresinde devlet ve askeri hastaneleri gelişmiş Çanakkale ve Balıkesir gibi illerin bulunması gibi nedenlerle Bursa'da tıp fakültesinin kurulmasının öncelikli ve gerekli olduğunu raporunda belirtmiştir. Bu rapora istinaden Bursa'da tıp fakültesi açılması için ilk resmi başvuru 16 Kasım 1965 tarihinde Bursa Valiliğince Milli Eğitim Bakanlığı'na yapılmıştır. Prof. Dr. Payzın'ın raporu doğrultusunda ilgili makamlarca Bursa'nın uygun görülmesi kesinlik kazandığında Bursa Valiliğinin teşebbüsü ve halkın desteği ile Bursa Üniversitesi Kurma Derneği 3 Aralık 1965 tarihinde çalışmalarına başlamıştır⁷.

Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) tarafından 1968 yılında hazırlanan Yükseköğretim Araştırması Raporunda İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda belirtilen hedefler doğrultusunda hizmetlerden yeteri ölçüde yararlanamayanlara yöneltilecek hizmet yatırımları düşüncesiyle 1970'li yıllarda açılması gereken üniversiteler ve bölgeleri belirlenmiştir. Aynı raporda yer alan diğer bir öneri yeni üniversiteler içinde kurulacak her fakülte veya yüksekokulun sorumluluğunun, gelişmiş üniversitelerin aynı konudaki bir fakültesine verilmesi, sorumlu fakültenin ise yeni üniversitenin gelişiminde öncül rol oynaması için görevlendirilmesidir. Hekim sayısının artırılmasına yönelik DPT önerisi mevcut tıp fakültelerine daha fazla sayıda öğrenci alınmasının yerine, yeni tıp fakültelerinin kurulmasıdır⁸. Böylece hem var olan üniversitelerdeki öğretim elemanı ve öğrenci yığılımı önlenmiş olacak hem de yükseköğretimin ülkede dengeli dağılımı söz konusu olacaktır⁹.

Yeni üniversitelerin kurulmasına ilişkin belirlenen temel ilkelerden sonra 1970'li yıllarda açılmasına ihtiyaç duyulan üniversiteler ve bölgeleri ile ilgili çalışmalar yapılmıştır. Aynı raporda yeni üniversitelerin kurulmasına ilişkin genel ölçütler; gereksinim duyulan insan gücünün yetiştirilmesi, bölge sosyo-ekonomik kalkınmasına katkı sağlama ve bölge gelişimine katkı sağlama olarak belirtilmektedir¹⁰. Ayrıca nüfus artışının yarattığı talebi karşılamamanın yanı sıra devlet yatırımlarının yöneldiği alanlarda ve hizmet sunumunda yetersiz kalınan alanlarda konu ile ilgili fakültelerin kurularak, istihdam edilecek insan gücünün yetiştirilmesi gerektiği öngörülmüştür¹⁰.

Yeni yüksek öğretim kurumlarının kuruluş yerlerinin bölge gelişme merkezleri dışından seçilmemesi⁸, her kurumun ancak kendine yetecek sayıda öğretim üyesi

sağladıktan sonra öğretime başlamasının gerekliliği yine aynı raporda vurgulanmaktadır^{8,9}.

Bir kentin gelişmişlik düzeyini belirlemek için kullanılan alt limitler; bölgenin ihtiyaç duyduğu/duyacağı bölümlerin tespit edilerek açılması, ekonomik, nüfus ve sosyo-kültürel açılardan kentin taşıma kapasitesinin aşılması, çevre kentlerin ulaşılabilir olması, üniversiteye sadece kenti/bölgeyi ekonomik olarak kalkındırma işlevi yüklenmemesi, kentin üniversitenin varlığına hazır olması olarak sıralanabilir⁸. Bu kriterler doğrultusunda 1973-1981 yılları arasında üç büyük şehrin dışında açılan on üniversiteden (Diyarbakır, Eskişehir, Adana, Sivas, Malatya, Elazığ, Samsun, Konya, Bursa ve Kayseri) biri de Marmara Bölgesi'nin 4. ve Türkiye'nin 18. üniversitesi olan Bursa Üniversitesi'dir. Daha önce kurulmuş olan ve çoğu kurulduğu şehrin ismiyle anılan üniversitelerin isimleri 1982 yılında buldukları şehrin en belirgin coğrafi unsurunun ön plana çıkarıldığı isimlerle değiştirilmiş ve böylece "Bursa Üniversitesi" de "Uludağ Üniversitesi" adını almıştır¹¹.

O günkü adıyla Bursa Üniversitesi hem gelişmiş üniversitelerin yeni üniversitelerin kurulmasında etkin rol alması amacına hem de kökleşmiş üniversitelerin yeni üniversitelerin kuruluşunda görev alması geleneğine uygun olarak kurulmuştur. Öncelikle Uludağ Üniversitesi'nin çekirdeğini oluşturan tıp fakültesinin açılması ise kentin bir üniversitenin varlığına hazırlık düzeyinin de artmasına katkı sağlamıştır.

Bursa'da üniversite kurulmak istenmesinin amaçları Bursa ve yöresinin ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmesine katkıda bulunmak, gençlere öğrenim imkânı sağlamak ve ülkenin ihtiyacı olan insan gücünü yetiştirmek olarak sıralanabilir. Kentin seçilmesinde etkin olan unsurlar ise Bursa'nın hızlı gelişen bir sanayiye sahip olması ve kültürel ortam bakımından elverişli bir merkez olmasıdır. Coğrafi açıdan da Güney Marmara'ya hâkim bir konumdadır. Ayrıca Bursa Üniversitesinin İstanbul Üniversitesi'ndeki fazla kapasiteden yararlanma şansının yüksek olması nedeniyle burada kurulacak üniversitenin çabuk ve kolay gelişme olanaklarına sahip olacağı düşünülmüştür⁸.

Dönemin İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nazım Terzioğlu (Fotoğraf 1), Bursa'da bir üniversite kurulmasında İstanbul Üniversitesi'nin görev almasının gerekçesini şu sözleriyle açıklamaktadır: "Yerleşmiş eski üniversitelerin bir önemli görevi de yeni yetişen gençlere öğrenim imkânları açabilmek, ülkenin ihtiyacı olan insan gücünü sağlayabilmek için yeni üniversitelerin kurulmasına önyak olmaktadır". Üniversitenin temelini tıp fakültesinin oluşturmasının arka planında ise bir tıp fakültesinin kurulmasının geniş bir teşkilatlanmayı gerektirmesi nedeniyle öncelikle kuruluşunun diğer fakültelerin kurulmasını kolaylaştıracağı ve yeni üniversitenin gelişme hızına ivme kazandıracığı görüşü vardır¹².

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Kuruluşu

Fotoğraf 1.

UÜTF Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı arşivinden

Bursa Tıp Fakültesi'nin Kuruluş Aşamaları

1. Hedef:

Bursa Tıp Fakültesi'nin başlangıç hedefi, kurulduğu dönemin toplum merkezli anlayışına uygun olarak bir tıp fakültesinden beklenenlerin gerçekleştirilmesidir. Bu beklentiler¹³:

1. Ülkenin sağlık gereksinimini karşılayacak nitelikte hekimlerin yetiştirilmesi
2. Bursa ve çevresinin o günün koşullarında eksik olan sağlık hizmeti yapısına katkı sağlanarak kamu görevinin yerine getirilmesi
3. Eğitim ve araştırma yönü ile batılı tıp fakülteleri düzeyine ulaşması olarak sıralanabilir.

Fakültenin ilk dekanı Prof. Dr. Fikret Karaca (Fotoğraf 2), kişi ve toplum sağlığının önemi ve bunun sağlanmasında tıp fakültelerinin nitelikli hekimlerin yetiştirilmesindeki görevi üzerinde durmuş¹⁴, üniversitenin ilk rektörü Prof. Dr. Fethi Tezok ise Bursa Üniversitesi'nin amaçları arasında topluma dönük hizmet anlayışıyla Marmara Bölgesinin sağlık hizmetlerini yükseltmenin yer aldığını belirtmiştir¹⁵.

Fotoğraf 2.

UÜTF Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı arşivinden

2. Kuruluş Kararının Alınması ve İdari Gelişmeler:

Yasal kuruluşu 1970, fiili kuruluşu ise 1972 yılında gerçekleştirilen o günkü adıyla Bursa Tıp Fakültesi, 1873 Sayılı Kanunla 11 Nisan 1975 tarihinde kurulan "Bursa Üniversitesi"nin çekirdeğini oluşturmaktadır¹⁶.

Dönemin İstanbul Tıp Fakültesi dekanı Prof. Dr. Safa Karatay'ın Bursa'da bir tıp fakültesi kurulması önerisinin fakülte kurulu tarafından uygun görülmesi üzerine hazırlık çalışmalarını yapmak için Prof. Dr. Enver Tali Çetin, Prof. Dr. Kazım Arısan, Prof. Dr. Orhan Şaşmaz, Prof. Dr. Nuran Gökhan, Prof. Dr. Necdet Koçak ve Doç. Dr. Sedat Katırcıoğlu'nun yer aldığı bir komisyon oluşturulmuştur. Komisyonun hazırladığı rapor, 1969 Nisan ayında yapılan kurul toplantısında görüşülmüş ve Bursa'da bir tıp fakültesi kurulmasına karar verilmiştir. İstanbul Üniversitesi Senatosu'na sunulan öneri 10 Nisan 1969 tarihinde senatonun 169. oturumunda onaylanmıştır. Sonrasında gereken yasal süreç başlatılmış olup tasarı aynı yıl Haziran ayında Milli Eğitim Bakanlığı'na sunulmuştur. DPT'nin 29 Aralık 1969 tarihindeki onayı (2/5/61-69/15468 sayılı) ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın olumlu görüşü (30 Ocak 1970 tarih ve 320-2/0.41.331 sayılı yazısı) sonucu İstanbul Tıp Fakültesi Kurulu'nun 30 Mayıs 1970 tarihli oturumunda Bursa'da fakültenin organizasyona geçmesine kadar her yıl Bursa adına 50 öğrencinin alınması karara bağlanmıştır⁵. Bu aşamadan sonra kadro çalışmalarına başlanmıştır. İlk olarak hazırlanan idari personel kadroları İstanbul Üniversitesi Senatosunca Ocak 1971'de onaylanarak aynı yıl Mart ayında Milli Eğitim Bakanlığının görüşüne sunulmuştur. İstenilen 680 idari kadroya karşılık Devlet Personel Dairesince 256 kadro tahsis edilmiştir¹⁷. İkinci olarak öğretim üyeleri kadrolarının kanunlaşabilmesi için meclise sunulan 16 profesör, 25 doçent, 20 uzman, 75 asistan ve 3 okutman talebi, 9 Mayıs 1972 tarihinde 1588 sayılı yasa ile kanunlaştırılmış ve 139 öğretim üyesi ve yardımcısı kadrosu verilmiştir¹⁸. Şubat 1972 tarihinde Prof. Dr. Fikret Karaca, Doç. Dr. Aydoğan Öbek, Doç. Dr. Ayhan Arıncık, Doç. Dr. Suat Kıryan, Doç. Dr. Yılmaz Türkeri, Doç. Dr. İbrahim İldırım ve Doç. Dr. Münir Kerim Karakaya'nın yer aldığı fakülte kurulu oluşturulmuş, 3 Mart 1972 tarihinde dekanlığa Prof. Dr. Fikret Karaca getirilmesi ile Bursa Tıp Fakültesi'nin fiili kuruluşu tamamlanmıştır¹⁷.

3. Fakültenin Yapılaşmasında İlk Çalışmalar:

İlk adım olarak Bursa İl Yönetimi, Bursa Üniversitesi Kurma Derneği ve Prof. Dr. Fikret Karaca'nın çabalarıyla tıp fakültesinin yerleşim alanının belirlenmesi çalışmalarına başlanmıştır⁵. İstanbul Tıp Fakültesi Planlama Komisyonu 9 Mayıs 1971 tarihli oturumunda Bursa Tıp Fakültesi'nin temel tıp bilimleri binası, dekanlık ve idare binaları, eğitim hastanesi, dershaneler bloğu, tıp kütüphanesi, hidroklimatoloji araştırma

merkezi, lojman ve spor tesislerinden meydana gelmesini teklif etmiş, aynı komisyonun çalışmaları sonucunda İstanbul Üniversitesi tarafından 3 Kasım 1972 tarihinde mimari yarışma projesi ilanı gazetelere verilmiştir¹⁹. Yarışma jürisi, Mimarlar Odası Serbest Komite'si tarafından önerilen ve oda idaresince onaylanan Muhlis Türkmen (Prof. Mimar, DGSA), Ergun Unaran (Mimar, İTÜ), Gültekin Korucuklu (Mimar, DGSA), Esen Bolak (Mimar, İTÜ), Muhiddin Toköz (İnş. Müh., İTÜ), İlhan Öztürk (Mimar, DGSA), Erdoğan Akpak (Mimar, DGSA)'tan¹⁹⁻²¹ ve İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nazım Terzioğlu, Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Haluk Alp, Bursa Valisi Sedat Tolga, öğretim üyeleri Prof. Dr. Sefa Karatay, Prof. Dr. Ferhan Berker, Prof. Dr. Özdem Anğ, Doç. Dr. Vedat Kayhan ve Yapı İşleri planlama Şefi Kerim Gökçe'den oluşmaktadır¹⁹. Son başvuru tarihi 1 Şubat 1973 olan proje yarışmasına²¹ 17 proje katılmış bu projelerden üçü kabul edilebilir maliyet sınırını aştıkları gerekçesiyle yarışma dışı bırakılmıştır. Projeleri Türkiye olanakları açısından dikkate alan jürinin değerlendirme kriterleri arasında statik sistem ve tesisat sistemleri, temel sistemi, deprem bağlantıları, dilatasyonlar, taşıyıcı sistemi, inşa olanakları, işletme maliyeti, kullanılacak yapı malzemesi seçiminde Türkiye ve bölge olanaklarının dikkate alınması, malzeme maliyeti, ömrü ve bakımı yer almaktadır. 18 Kasım 1973 gün ve 8 sayılı jüri tutanağında jüriye tahsis edilen 15.000 TL'nin her bir projeye 5.000 TL ayrılarak 2, 15, ve 16 sıra numaralı projelerin satın alınmasına karar verildiği belirtilmektedir. Yarışma sonucunda birincilik ödülünü mimar Mine İnceoğlu, Necati İnceoğlu ve Çınar Şahenk'ten oluşan ekibin projesi almıştır²⁰.

Diğer yandan tıp fakültesini Bursa'da hızla faaliyete geçirebilmek için kullanılabilir yerler araştırılmıştır⁵. Bu yerler arasında bugün Yüksek İhtisas Hastanesi olarak hizmet vermekte olan Göğüs Hastalıkları Hastanesi, Altıparmak mevkiinde yer alan ve boşaltılmakta olan Sosyal Sigortalar Hastanesi ve yine Altıparmak'ta bulunan bir okul binası bulunmaktadır. İnceleme sonucu fakülte hastanesi için Göğüs Hastalıkları Hastanesi uygun bulunmuş ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ile oluşturulan protokol sonucu 400 yataklı hastane 1974 yılında fakülteye tahsis edilmiştir. Hastanenin kullanıma uygun hale getirilmesinde Bursalılardan toplanan bağışların büyük katkısı olmuştur. Kapasitenin artırılması amacıyla İş Bankası'na ait olan Uludağ Kirazlıyayla'daki 300 yatak kapasiteli tesis de fakülte kullanımına açılmış ancak tesisin kullanımı için gereken onarım çalışmaları maddi nedenlerle yapılamamıştır. Diğer yandan fakültenin temel yapısının inşası için istisna çalışmaları başlatılmıştır¹⁷. İlk olarak klinik sınıflar 30 Mayıs 1974 tarihinde resmen eğitim-öğretime Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde başlamıştır (Fotoğraf 3). Ancak hastane bir tıp fakültesine uygun olarak inşa edilmemiş olduğundan öğretim üyesi ve yardımcıları, sağlık personeli ve tıp

öğrencileri için yeterli alan bulunmamakta ve genişletilebilmesi mümkün görülmemektedir¹⁴. Bu sıkıntının yanı sıra yer yetersizliği nedeni ile birçok tıbbi cihazın kullanımı mümkün olmamıştır¹⁵.

Fotoğraf 3.

UÜTF Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı arşivinden

Bursa'nın batısında İzmir yolu üzerinde 17. kilometrede 15 bin dönümlük Görükle arazisi uygun bulunarak istisna çalışmalarına başlanmıştır. Temmuz 1975 tarihinde dekanlık binası, temel tıp bilimleri binası, dershaneler, kütüphane ve deney hayvanları bloklarının yapımına başlanılmış, bin yatak kapasiteli öngörülen eğitim-öğretim ve araştırma hastanesinin yapımına ise 1976 yılında başlanılmıştır¹⁷.

Bütçeden 1975 yılına kadar yararlanamayan Bursa Tıp Fakültesi'nin laboratuvarları için gereken malzemenin alımı kurucu üniversite olan İstanbul Üniversitesi'nin ilk olarak 1973 yılında ayırdığı ödenek ile gerçekleştirilmiş ve yeni fakültenin kendi fiziki koşulları oluşturuluncaya kadar alınan malzemeler İstanbul Üniversitesi depolarında bekletilmiştir¹⁷. Gerekli altyapı çalışmaları yeterli ödeneğin olmamasının etkisiyle sürece yayılarak yapılmıştır. İstanbul Üniversitesi'ne bağlı olarak 1975 yılına kadar faaliyet gösteren Bursa Tıp Fakültesi'ne tahsis edilen sınırlı miktardaki para ancak personel maaşları ve eğitim-öğretim giderlerini karşılamakta, gerekli yatırımlar için yetersiz kalmaktadır. Fakültenin gelişmesi için kendi bütçesini oluşturması, ayrıca tayini yapılan öğretim üyelerinin atanabilmesi için Bursa'da bir üniversitenin kurulması gerekmektedir. Fakültenin ilk dekanı Prof. Dr. Fikret Karaca'nın sağlık durumu nedeniyle görevinden ayrılması üzerine 11 Kasım 1974 tarihinde dekanlığa seçilen Prof. Dr. Fethi Tezok'un döneminde, tıp fakültesinin kendi bütçesine sahip olması için Bursa'da bir üniversite kurulması çalışmalarına ağırlık verilmiştir. Bursa İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nin kuruluşuna Milli Eğitim Bakanlığı'nın 4 Nisan 1975 tarihinde onay vermesi ile 20 Haziran 1975 günü Bursa Üniversitesi'nin açılışı yapılmış ve üniversitenin ilk rektörü olarak Prof. Dr. Fethi Tezok seçilmiştir¹⁷. Bursa Üni-

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Kuruluşu

versitesi'nin adı 28 Mart 1983 tarihli 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Uludağ Üniversitesi adını alınca Bursa Tıp Fakültesi'nin adı Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi olmuştur²².

4. Öğretim Üyeleri ve İlk Kürsülerin Kurulması:

İstanbul Tıp Fakültesi profesörler kurulunda Bursa Tıp Fakültesi Teşkilat Kanunu 1 Haziran 1972 tarihinde kabul edilmiş ve Bursa'da görev almak isteyen öğretim üyelerinin başvuruları ilan edilmiştir⁵. Klinik sınıfların ilk kez Bursa'da eğitime başladığı 1974 yılında fakültede kurulmuş olan ilk kürsüler ve öğretim kadrosu aşağıdadır²³:

İç Hastalıkları Kürsüsü:

Öğr. Üyeleri: Prof. Dr. Aydoğan Öbek
(Kürsü Başkanı)
Doç. Dr. Ayhan Arınık
Başasistan: Dr. Ahmet Tunalı
Asistanlar: Dr. Ender Tekin
Dr. Mustafa Abbas Yurtkuran
Dr. Osman Manavoğlu
Dr. Şazi İmamoğlu
Dr. Recep Kök

Cerrahi Hastalıkları Kürsüsü:

Öğr. Üyeleri: Prof. Dr. Fikret Karaca
(Kürsü Başkanı)
Doç. Dr. Nevzat Koçak
Doç. Dr. Onat Arınç
Başasistanlar: Dr. Ayhan Kızıl
Dr. Burçin Kutlay
Dr. Mesut Özcan
Asistanlar: Dr. İzzettin Barbaros Etker
Dr. Hasan Doğruyol
Dr. Duruhan Çulha
Dr. Çetin Çetinkaya
Dr. Birol Ciner

Nöro-psikiyatri Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. Erhan Oğul
Başasistan: Dr. Sadık Sadıkoğlu
Asistanlar: Dr. Sefer Özdemir
Dr. Nevzat Pehlivan

Kulak-Burun-Boğaz Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. Metin Arat
Başasistan: Dr. İlker Tezer
Asistanlar: Dr. İbrahim Hızalan
Dr. Serkis Miğdişoğlu

Kadın Hastalıkları ve Doğum Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. Suat Kıyan
Asistanlar: Dr. Şakir Küçüközü
Dr. Bediz Tor
Dr. Serpil Yüksel Sarıgöl

Çocuk Hastalıkları ve Sağlığı Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. İbrahim İldırım
Başasistan: Dr. Özgen Eralp
Asistanlar: Dr. İsmail Çetin Tor
Dr. Nevin Özçenik
Dr. Ayşe Yurtseven

Üroloji Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. Yılmaz Türkeri
Başasistan: Dr. Mustafa Özyurt
Asistan: Dr. Adnan Kaleli

Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. Münir Kerim Karakaya
Asistanlar: Dr. Özdemir Kuyucu
Dr. Cihan Heptürk

Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji Kürsüsü:

Öğr. Üyesi: Doç. Dr. Burhan Kemal Kıran

İlk kez Bursa'da 3. ve 4. sınıfların klinik eğitime başladığı Mayıs 1974 tarihinde yukarıda yer alan kürsülere ek olarak Ortopedi ve Travmatoloji, Göz Hastalıkları, Radyoloji, Patoloji, Mikrobiyoloji, Toplum Sağlığı ve Koruyucu Hekimlik, Biyokimya, Anatomi, Histoloji, Fizyoloji, Biyofizik, Fizyopatoloji ve Adli Tıp kürsüleri kurulmuş klinik öncesi eğitim veren kürsülerin öğretim üyesi tayinleri ise henüz tamamlanmamıştır¹⁴.

5. Eğitim:

Bursa Tıp Fakültesi'nin yasal kuruluşunun gerçekleştiği 1970-1971 eğitim yılında fakültenin 50 öğrencisi İstanbul Tıp Fakültesi'nde eğitime başlamıştır. Eğitimlerinin ilk üç yılını İstanbul Tıp Fakültesi'nde tamamlayan öğrencilerin klinik sınıfları Bursa'da tamamlaması planlanmıştır¹². Tıp fakültesi binalarının yapılandırılması çalışmaları sürerken 1974 yılına kadar kayıtlı öğrenci sayısı 205'e ulaşmıştır²⁴. Mayıs 1974 yılında henüz öğrencilerin barınma, yemek, sosyal gereksinimleri karşılayacak alt yapı oluşturulmadan, patoloji ve mikrobiyoloji laboratuvarları kurulmadan ve İstanbul'dan davet edilen öğretim üyelerinin gelişi tamamlanmadan fiili olarak Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde ayrılan iki dershanede klinik eğitime başlanmıştır (Fotoğraf 4). Bu konuda eksikliklerin giderilmesinde her türlü koşul değerlendirilmeye çalışılmış ve tamamlanabilmesi sürece yayımlanarak mümkün olmuştur. Mayıs 1976 tarihinde tıp fakültesine tahsis edilen öğretim üyeleri ve yardımcılarının sayısı 317'dir (40 profesör, 75 doçent, 45 uzman, 150 asistan, 4 okutman, 3 çevirici)²⁵, ancak tayini tamamlanmış olan 12 öğretim üyesi (2 profesör, 10 doçent) ve 25 öğretim yardımcısı bulunmaktadır²⁴. Bursa'da birinci sınıfa öğrenci kaydı 1977-1978 eğitim-öğretim yılında başlamış ve dersler hastane bahçesindeki prefabrik yapılarda verilmiştir (Fotoğraf 5).

Görükle Yerleşkesinde temel bilimler binası ve dersliklerin tamamlanmasının ardından 1., 2. ve 3. sınıflar 1985-1986 eğitim-öğretim yılında, 4., 5. ve 6. sınıflar ise Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ndeki kliniklerin yerleşkedeki hastaneye taşınması ile 1992-1993 eğitim-öğretim yılında eğitime başlamışlardır¹⁷ (Fotoğraf 6). İlk olarak 1976 yılında 18 mezun veren tıp fakültesinde⁷ 2001-2002 eğitim-öğretim yılında kredili eğitim sistem uygulamasına geçilmiştir.

Fotoğraf 4.
Dr. Ceyhun İrgil'in arşivinden

Fotoğraf 5.
Dr. Ceyhun İrgil'in arşivinden (1980)

Fotoğraf 6.
Öğrenci Yıllığı (1993)

Bursa'da eğitimin başladığı Mayıs 1974 tarihinde bugünkü adı Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi olan Bursa Tıp Fakültesi Dergisi, fakültenin kuruluşu ve gelinen noktayı anlatan yazıların yer aldığı özel açılış sayısı ile yayın hayatına başlamıştır (Fotoğraf 7).

Fotoğraf 7.
ÜTF Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı arşivinden

Günümüzde Gelinek Nokta

Eğitim kurumlarının tarihsel gelişim süreçleri açısından bakıldığında geçmişi 40 yıl öncesine dayanan Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, bu yönüyle "genç" olarak kabul edilebilirse de kuruluşundan bu yana yapılan işler, ulaşılan hedefler göz önüne alındığında "olgun" bir fakülte olarak değerlendirilebilir. "Uluslararası ölçütlere uygun tıp eğitimi gerçekleştiren, evrensel tıp bilimine katkı yapabilecek düzeyde bilgi üreten, sürekli gelişen, ulusal ve evrensel sağlık sorunlarına çağdaş çözümler bularak insanlığa yararlar sağlayan, yetiştirdiği hekimler, ürettiği bilgi ve hizmet ile örnek gösterilen ve üyesi bulunmaktan onur duyulan seçkin bir tıp fakültesi olmak"²⁶ vizyonu ile 21. yüzyılda ülkemizin elit kurumlarından biri olarak kabul görmektedir.

Temel amacı; "çağdaş bilgi ve beceri ile donanmış; araştırma ve sorun çözüme yeteneği gelişmiş; kültürel birikime ve iletişim becerisine sahip; Türkiye'nin sağlık sorunlarını bilen, birinci basamakta bu sorunların üstesinden gelebilecek bilgi, beceri ve tutumlar ile

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Kuruluşu

donanmış; birinci basamak sağlık kuruluşlarında hekimlik ve yöneticilik yapabilecek; mesleğin etik kurallarını gözeterek uygulayan; kendisini sürekli olarak yenileyip geliştiren; sağlık teknolojisini optimum kullanabilen; hekimleri yetiştirmek²⁶ olan Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden her yıl bu amaç doğrultusunda 200'ün üzerinde öğrenci mezun olmaktadır. Kuruluşundan bu yana 6000'e varan hekim ve sayısı 1500'e yaklaşan uzman hekim yetiştiren fakültede gerek eğitim-araştırma gerekse de hizmet sunumu sağlamada 2012 yılı itibariyle toplam 158 profesör, 77 doçent, 19 yardımcı doçent, 58 uzman doktor ve 384 araştırma görevlisi görev yapmaktadır²⁶.

Uludağ Üniversitesi'nin Türkiye'nin 2001 yılında, Avrupa'da uyumlu bir yüksek öğretim alanı yaratılmak üzere başlatılan Bologna Süreci'ne katılmasının ardından, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi eğitim programlarını yeniden yapılandırmış ilk kurumlardan biridir. Kredili Sistem Ön Lisans ve Lisans Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği, Uludağ Üniversitesi Senatosu tarafından 8 Haziran 2001 tarihinde kabul edilmiştir. Tıp Fakültesi, Uludağ Üniversitesi bünyesinde yer alan diğer fakültelerle birlikte, 2001-2002 eğitim ve öğretim yılında tüm öğrencilerine yönetmeliğe uygun kredili sistem uygulamasını başlatmıştır²⁷.

Haziran 1992'da Görükle Kampüsü'nde yapılan Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Hastanesi'ne taşınan ve 41116 m² Poliklinik, 73448 m² Klinik ve 19636 m² Acil bloğu olmak üzere 134200 m²'lik bir alan üstünde yer alan Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, fiili 96'sı yoğun bakıma ait olmak üzere toplam 997 yatak kapasiteli bir araştırma hastanesi olup tüm birimleriyle, Joint Commission International (JCI) tarafından 2007 yılında akredite olmuş Türkiye'deki ilk iki tıp fakültesi hastanesinden biridir²⁶.

2011 yılı verilerine göre poliklinik hasta muayene-tedavi sayısı 852.994/yıl, yatarak tedavi gören hasta sayısı 39.271/yıl, ameliyat sayısı 25.191/yıl²⁸ olan ve Güney Marmara'nın referans sağlık merkezi olarak kabul gören Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi bu yönüyle de kuruluşunda hedeflenen bölge-ülkenin sağlık hizmetine katkı bağlamında istenilen düzeylere ulaşmıştır. Bugün ülkemizin önde gelen tıp fakülteleri arasında yer alan Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Güney Marmara Bölgesi'nin sağlık alanında referans noktasıdır.

Kaynaklar

1. Boelen C, Haq C, Hunt V, Rivo M, Shadady E. Sağlık sistemlerinin geliştirilmesinde aile hekimliğinin katkısı. Kılavuz Kitap. Bilgel N, (çeviri ed). Wonca ve WHO İşbirliği Projesi. Bursa: SZT Matbaacılık; 2005.
2. Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (1963-1967). T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı; 1963.
3. İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (1968 – 1972). T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı; 1968.
4. Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı (1973-1977). T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı; 1973.
5. Karatay S. Bursa Tıp Fakültesinin açılması ile ilgili anılar. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı Mayıs 1974: 16-19.
6. Topçu S, Beşer A. Göç ve sağlık. C.Ü. Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi 2006; 10(3): 37-42.
7. Bursa Üniversitesi 1975-1981. Bursa Üniversitesi Yayınları No: 1-005-0044; 1981.
8. Erdem AR. Pamukkale Üniversitesi'nin Bugünü ve Geleceğine İlişkin Önemli İç ve Dış Paydaşlarının (İlgi Gruplarının) Algıları. (Doktora Tezi). Denizli: Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi; 2002.
9. Korkut H. Türkiye'de üniversite açma politikası. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi 1992; 25(1): 69-91.
10. Varış F. Yeni üniversitelerin ve fakültelerin kurulmasında uygulanabilecek ölçütler. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi 1976; 9(1): 73-84.
11. Sargın S. Türkiye'de üniversitelerin gelişim süreci ve bölgesel dağılımı. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2007; 3(5): 133-50.
12. Terzioğlu N. Bursa Üniversitesine doğru. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı, Mayıs 1974: 10.
13. Öbek A. Açılırken. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı, Mayıs 1974: 34.
14. Karaca F. Bursa Tıp Fakültesi. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı, Mayıs 1974: 12-3.
15. Tezok F. Sunuş. 1. Kuruluş yıldönümü nedeniyle Bursa Üniversitesi. Bursa: Bursa Üniversitesi Rektörlüğü Yayınları No: 2, 1976: 3-9.
16. Dört Üniversite Kurulması Hakkında Kanun. Kanun No: 1873. Resmi Gazete (11.04.1975 tarih ve 15205 sayılı).
17. Fakülteler ve Üniversitemiz Nasıl Kuruldu. 1. Kuruluş Yıldönümü Nedeniyle Bursa Üniversitesi. Bursa Üniversitesi Rektörlüğü Yayınları No: 2, 1976: 11-29.
18. İstanbul Üniversitesi Kuruluş Kadroları hakkındaki 5247 sayılı Kanuna ek Bursa Tıp Fakültesi Kuruluş Kadro Kanunu. Kanun No: 1558. Resmi Gazete (15.05.1972 tarih ve 14191 sayılı).
19. Kıyan S. Bursa Tıp Fakültesi'nin geleceği. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı, Mayıs 1974:35-8.
20. Bursa Tıp Fakültesi Mimari Proje Yarışması. Arkitekt 1974; 2(354): 89-96.
21. Haberler. Mimarlık 1972; 9(104): 6-10.
22. Yüksek Öğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu. Kanun No: 2809. Resmi Gazete (30.03.1983 tarih ve 18003 sayılı).
23. Bursa Tıp Fakültesi Öğretim Kadrosu. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı, Mayıs 1974: 39-48.
24. Alp H. Bursa Tıp Fakültesini selamlarken. Bursa Tıp Fakültesi Dergisi Özel Açılış Sayısı, Mayıs 1974: 14-15.
25. Bursa Üniversitesi Öğretim Üyeleri ve Öğretim Yardımcıları Kadro Kanunu. Kanun No: 2008. Resmi Gazete (25.05. 1976 tarih ve 15597 sayılı).
26. <http://tip.uludag.edu.tr/geneltanitim.php>
27. <http://tip.uludag.edu.tr/ozdegerlendirme-raporu/rapor.pdf>
28. http://sgdb.uludag.edu.tr/dosyalar/strateji/dosyalar/U.U._Faa liyet_Raporu-2011.pdf

